

[illegible]

Jag vet, att
du påkostat
skundas mig. Kom
de jag måtte
se! Men du
skalligt, jag
mår väl!
Men något
har jag väl
läst under
den sista
tiden och
om det
sig om jag
kan tillåta
att öfver-
föra till
dig.
Du skulle
tycker, att du
Så du, ganska
någon svaret
genast! - Men, saken är den, att
dagarna efter pingst kommer min
bror från Wiesbaden, där han varit
några veckor, och han bor ju alltid
hos oss, lämpligast, i alla möjliga
hänseenden torde väl därför vara, att
du reser t. ex. lördagen den 1^{sta} juni
med Bore II, (du ser, att jag håller reda på
de finaste båtarna), och kommer hit på
söndag; i alla händelser bör du icke
resa senare än den 5/6, ty du skall
vara riktigt utvilad till årsmötesdagarna.
Att tänka sig, att vi om främre veckor
åter skola träffas, och att hela denna
länga, mörka, präpande vinter så
förbi! - Åh, hvad jag tackar
dig, min älskade gosse, som hjälpt
mig att bära allt det mörka,

Just smitt
gämn min,
din bnf
sin stycke
med mig
till din

Makten

Stall den till någon som de manuskripterna och taga
personligheterna i ansett om den är, en hende som målt underkastet.

tunga, och hvad jag är skyldig mycket
tack till de goda makter som förmå
mig så mycket hjälpa oaktadt all
min stora sjukdom! — — —
Einar håller dig "våldigt mycket",
han skriver nog några välkomst-
rader endera dagen; f. u. har han
nog ganska knogigt med skolgö-
månen; den 7de i nästa månad slutar
skolan för sommaren; sedan få
vi vandra till skansen och Einar
presentera för dig alla sina djurvännor
där —
Ännu en epistel skriver jag väl
innan du lämnar Finland. —
Till pingst kommer min svärmor
och Linda hit; de ännu bo i pensionat
hafva de skrifit —
O Pekka, att jag måtte kunna vara
ödmjuk och fridfull och taga allt från
den enda rätta symmetrien! —

Skall den tid någon som da människa inte taga
samligheten för annat än den är, en mindre som måste undersöka. —

Jag vet, att
en präfvotid
stundas igen,
då jag måste
veta, mer än
vanligt, "ja
nu vet"
Men något
har jag väl
lärt under
den sista präfos.
tiden och nu
skall det visa
sig om jag
kan tillämpa
de lärdomar
jag fått.
Du kan
tycker, att du

kom
uppriktligt
bera
svara
du

här manna talen i gatorna, såvitt inte din intuitionens förmåga gör sig gällande
Så du, guds barn, det är inte så gott - ännu för mycket älskligen och gott

människor +
än skilja
på "personen"
och "individ";
på "sonhustun"
— "svägersken"
och "lärjungen"
som tagit steget
ut, som icke längre
är den hon varit.
Den är icke så
långt att vara rätt
vis mot den som
står ens nära
närmast, om
man så får
sig, att den part
man håller mest
af blir tänd
genom den andra,
som man nog
håller af — men
som man icke
står så nära

stär så nära jag en dag kommer jag nog att tala med dig i denna fraga,
ty jag vill att du skall bekunna så klart - för att kunna vara fullt rättvis; och

huru skulle väl
jag mera rätt att
få sörms
äroer mig än
du, min älske-
ling. Men en skulle
du lofa mig,
att om du
älskar mig
si gärna
skulle vi
inverkan på
andra, till
min förmån
så skall du
för mig skall
afstå därifrån
jag får inte
hålla någon
hjälps kärlek
lag, enligt
skall jag bestå
oberoende! - jag är ju så
storf snart,
gärna min,
dina brev
förs styrka
med sig
till din
Moder
skyldig mycket
ter som förmått
aktadt väl
— — —
ligt mycket,
"välkommet-
u. har varit
med skol gör
männ slutar
sedan ja
en och Enar
ina djurväner
"iför jag väl
tand. —
in värmoder
a bo "pensat
kunna vara
taga och från